

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Josan Dumitru în numele inculpaților Teișanu Vasile și Petrici Sergiu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Călărași din 20 aprilie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Teișanu Vasile Valeriu, născut la XXXXXX, originar și domiciliat în XXXXXX;

Petrici Sergiu Spiridon, născut la XXXXXX, originar din XXXXXX, domiciliat în XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 14.05.2014 – 20.04.2016;*
2. *Instanța de apel: 20.05.2016 – 29.11.2016;*
3. *Instanța de recurs: 13.02.2017 – 03.05.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 20 aprilie 2016, Teișanu Vasile Valeriu și Petrici Sergiu Spiridon au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e), f) și g) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Teișanu Vasile Valeriu și Petrici Sergiu Spiridon, la data de 23 iulie 2013 aproximativ pe la ora 21:00, prin înțelegere prealabilă, ambii având scopul comun de a-l răpi pe Sclifos Andrei și Ursu Vitalie de la domiciliu lor, pentru a-l impune să recunoască o faptă infracțională, s-au deplasat la domiciliul lui Sclifos Andrei din XXXXXX și ducându-l în eroare, precum că-l invită să vadă o moară pentru producerea fainii, prin înșelăciune și abuz de încredere l-au răpit pe ultimul de acasă și l-au transportat cu automobilul până la un izvor din marginea satului XXXXXX, unde a fost bătut de

către Teișanu Vasile. Apoi, continuându-și acțiunile sale infracționale, l-au dus pe Sclifos Andrei până la barul XXXXXX, unde Petrici Sergiu i-a aplicat câteva lovituri cu palma peste față lui Sclifos Andrei, impunându-l să recunoască o faptă infracțională. După aceasta, Petrici Sergiu împreună cu Teișanu Vasile, l-au transportat cu automobilul pe Sclifos Andrei până la podul XXXXXX, unde la fel l-au amenințat cu răfuială fizică și au încercat să-l tragă cu o funie din urma automobilului, în urma cărui fapt Sclifos Andrei a fost nevoit să recunoască o faptă infracțională ce nu a comis-o.

Aproximativ pe la ora 01:00, la data de 24 iulie 2013, având același scop de a-l răpi și pe Ursu Vitalie și a-l impune să recunoască o faptă infracțională ce nu a comis-o, prin înșelăciune și abuz de încredere, invocând faptul precum că, ar fi lovit o căprioară sălbatică cu automobilul și urmează de a o tăia, l-au invitat să iasă la XXXXXX. Ultimul, ieșind la traseu, s-au urcat în automobilul lui Petrici Sergiu, și toți patru s-au deplasat la barul XXXXXX, unde Vasile Ursu a fost lovit cu pumnii și cu un hârleț peste diferite părți ale corpului de către Petrici Sergiu, fiind impus să recunoască că ar fi sustras firele electrice.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art.164 alin. (2) lit. b), e), f), g) Cod penal - *răpirea a două persoane de către două persoane, din interes material, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpații Teișanu Vasile Valeriu și Petrici Sergiu, care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de inculpați, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Teișanu Vasile Valeriu și Petrici Sergiu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), e), f) și g) Cod penal.

Deși inculpații nu au recunoscut vina lor în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate de instanța de apel, astfel, reținând că, instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lor rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpaților Teișan Vasile și Petrici Sergiu și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către inculpați în scop de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală pentru fapta comisă și această versiune nu coroborează cu celelalte probe, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpații Teișanu Vasile și Petrici Sergiu nu echivalează cu achitarea acestora de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii

care dovedesc cu certitudine vinovăția lor în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța de apel a considerat raționamentele primei instanțe obiective și corecte, iar alegațiile părții apărării nu au fost reținute, deoarece sunt combătute integral de către probatorul examinat.

În această ordine de idei, instanța de apel a specificat elementele constitutive ale infracțiunii de răpire și a constatat că, probatorul examinat denotă indubitabil prezentă în acțiunile inculpaților Teișanu Vasile și Petrici Sergiu a laturii subiective a infracțiunii imputate, or aceștia la momentul comiterii infracțiunii își dădeau seama de caracterul social periculos al acțiunilor lor, au prevăzut consecințele lor social periculoase și au dorit survenirea acestora.

Atitudinea psihică a inculpaților Teișanu Vasile și Petrici Sergiu față de acțiunile comise este caracterizată prin intenție directă a acestora de a izola părțile vătămate de mediul lor uzual, din habitatul lor, cu scopul de a le impune să recunoască presupusul furt al firelor electrice și, respectiv, să impună părțile vătămate să le restituie sau să recupereze costul acestora. În acest caz motivul infracțiunii săvârșite ia forma interesului material, fapta fiind calificată inclusiv conform lit. f) alin. (2) art. 164 Cod penal.

La fel s-a conchis, că în acțiunile inculpaților se conține latura obiectivă a infracțiunii imputate, deoarece prin probele administrate s-a constatat că făptuitorii au răpit părțile vătămate Scifos Andrei și Ursu Vitalie, prin înșelăciune.

Afirmațiile despre nevinovăția inculpaților Petrici Sergiu și Teișanu Vasile invocate de ei pe parcursul judecării cauzei, au fost apreciate în mod critic de către instanța de fond și nu pot sta la baza casării sentinței și pronunțarea hotărârii de achitare a acestora, deoarece la dosar sunt administrate suficiente probe, care coroborând între ele, confirmă pe deplin vina inculpaților Teișanu Vasile și Petrici Sergiu, iar utilitatea și veridicitatea acestora nu a trezit îndoieli nici în instanța de apel, coroborând, inclusiv, cu declarațiile părților vătămate și a martorilor nominalizați și prin materialele dosarului care au fost examinate în mod minuțios.

Instanța de apel a indicat că, acțiunile de urmărire penală pe cauza penală examinată au fost efectuate în strictă corespundere cu legislația penală și procesual-penală, fiind respectate acestea și în procesul examinării pricinii de către prima instanță, iar careva omisiuni, abateri și vicii de drept fundamental nu s-au constatat.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite inculpaților, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă, de motivul acesteia, de persoana inculpaților: Teișanu Vasile este necăsătorit, persoane la întreținere nu are, nu este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, antecedente penale sunt stinse, la locul de trai este caracterizat pozitiv, plângeri și observații pe numele inculpatului în adresa Primăriei nu au parvenit (f. d. 96, 98 vol. I); Petrici Sergiu este căsătorit, persoane la întreținere nu are, activează în calitate de administrator a ÎI XXXXXX, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, antecedente penale nu are, la locul de trai este caracterizat pozitiv, plângeri și observații pe numele inculpatului în adresa Primăriei nu au parvenit (f. d. 101,103), precum și de influența pedepsei

aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, stabilindu-le o pedeapsă echitabilă și proporțională pentru infracțiunea săvârșită.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 20 decembrie 2016, este atacată cu recurs ordinar de avocatul Josan Dumitru în numele inculpaților Teișanu Vasile și Petrici Sergiu, la data de 19 ianuarie 2017, care, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, solicită casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În susținerea solicitării sale invocă ilegalitatea hotărârilor judecătorești, considerând că acestea au denaturat circumstanțele în care s-a petrecut cazul, deoarece inculpații recunosc că au maltratată părțile vătămate, însă nu și răpirea acestora.

Consideră că, incidentul apărut poate fi calificat ca vătămare corporală a persoanei, act de huliganism sau altele, deoarece au apărut simultan, anterior nefiind prezent faptul răpirii.

Recurentul nu este de acord cu concluziile instanțelor de fond că răpirea poate avea loc și prin înșelăciune sau abuz de încredere, opinie culeasă din teoria dreptului penal, deoarece aceasta este doar opinie, dar nu lege și nu practică judiciară.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Josan Dumitru în numele inculpaților Teișanu Vasile și Petrici Sergiu, solicitând inadmisibilitatea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat*.

Lecturând recursul declarat de avocatul recurent, Colegiul penal constată, că acesta indică temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, însă invocă doar temeiurile prevăzute de pct. 6) și 12), potrivit cărora *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare*

gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, considerând că instanțele de fond incorect au calificat acțiunile inculpaților ca răpire a persoanei, deoarece în opinia părții apărării acțiunile inculpaților urmau a fi calificate ca vătămare corporală a persoanei, act de huliganism sau altele, fără indicarea normei penale.

Astfel, Colegiul penal consideră că urmează să se expună asupra temeiurilor prescrise de pct. 6) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și asupra temeiului de drept prescris în pct. 8) al normei sus-citate.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă că potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar în conformitate cu alin. (4) al aceleiași norme, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, Colegiul penal menționează, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Contrar acestor prevederi legale, argumentele recursului se rezumă la o altă apreciere a probelor, care diferă de cea enunțată în hotărârile judecătorești pronunțate în cauză, dar care nu argumentează prezența în speța dată a erorii grave de fapt în calitate de temei de casare.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse supra, instanța de recurs consideră că n-a fost argumentată în recursul depus prezența în speța examinată a unei asemenea erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Sub aspectul temeiului pct. 12) al normei menționate, Colegiul penal enunță că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat, că *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvârșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul când fapta a fost încadrată în

baza unei alte norme penale, este posibil de conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

În conformitate cu materialele cauzei Teișanu Vasile Valeriu și Petrici Sergiu Spiridon au fost recunoscuți vinovați și condamnați de prima instanță, potrivit învinuirii, în baza art.164 alin. 2 lit. b), e), f), g) Cod penal - *răpirea a două persoane de către două persoane, din interes material, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă*, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelurilor declarate de inculpați, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, precum și cele indicate în ședința instanței de apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent, și anume, în ce privește aprecierea probelor de către instanțele de fond, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Totodată, Colegiul relevă, că instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuții exclusive ale instanțelor de fond.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Josan Dumitru în numele inculpaților Teișanu Vasile și Petrici Sergiu se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Josan Dumitru în numele inculpaților Teișanu Vasile și Petrici Sergiu împotriva deciziei Colegiului

penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Teișanu Vasile Valeriu** și **Petrici Sergiu Spiridon**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **02 iunie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir